

[Christmas Møller.]

ministeren vil vel ikke benægte, at Arbejderne skal have Lov til at udsende Strejkevarsel? Hvis den højtærede Statsminister har den Politik, som han har givet Udtryk for paa det kronopolitiske Omraade, vil jeg spørge ham, om han saa vil bestride, at Lønnedsættelse paa en Række Omraader kan være rimelig, rigtig, ja, nødvendig. Ansvar for den Situation, vi har nu, har foruden Regeringen, som har ført de politiske Forhandlinger saaledes, at intet Menneske ved, hvad der kommer ud deraf, ogsaa de Fagforeninger, som overhovedet ikke har villet forhandle Spørgsmaalene med Arbejdsgiverne.

Jeg spørger, hvorledes vil Regeringen, hvis dette Lovforslag bliver gennemført, overhovedet gennemtvinge det? Jeg taler ikke om, at vi ikke skal være lovlydige Borgere, men jeg spørger den højtærede Statsminister, hvorledes man, hvis en Arbejdsgiver skønner, at lønnende Arbejde ikke kan skabes til den Tarif, som man ved Lov lader bestaa et Aar, vil tvinge eller opfordre ham til at sætte Arbejde i Gang. Jeg spørger Statsministeren, idet jeg f. Eks. tænker paa en saa betydningsfuld Industri her i Landet som Værftsindustrien, med Hensyn til hvilken Regeringen just for Tiden har Mulighed for at faa Oplysninger og faa set Forholdene paa nærmeste Hold, om der ikke her er et Misforhold med Hensyn til Lønnen, saaledes at lønnende Arbejde ikke kan skabes.

Naar den nuværende Situation da er kommet, efter at vi igennem Aar har advaret, i Tide har erklæret os parat og beredt til at forhandle med Regeringen, saa siger vi, at Ansvar for denne Situation hviler i ganske særlig Grad paa den Regering, som ikke, allerede inden den vidste, at Forhandlinger skulde optages mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, erklærede, hvad der fra Statsmagts Side i en Situation som denne vilde blive gjort, og ikke gav klart Udtryk for, hvilken Pengepolitik Regeringen overhovedet vilde føre.

Situationen i Landet er i Dag den, at Regering og Rigsdag venter paa Konflikten, og Konflikten, Forhandlingerne mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, venter paa Regering og Rigsdag, men navnlig paa Regeringen. Regeringen kender de forskellige Partiers Stilling, den har hørt, hvorledes vore Krav er. Tiden her i Dag er ikke til at nævne dem indgaaende, men ethvert Medlem af det høje Ting og enhver med politisk Interesse ved, hvorledes de enkelte Partiers og ogsaa vort Partis

Program er. Regeringen kender Partiernes Stilling og deres Forslag. Regeringen kan da meget hurtigt og bør meget hurtigt give Besked om, hvad den vil. Dertil behøves ikke, saaledes som det her er foreslaaet, et Aar. Sandheden er jo den, at hvis man vil gennemføre f. Eks. den økonomiske Politik overfor Landbruget, som hæver Priserne, som letter Landbrugets Skatter, hvis man vil føre den økonomiske Politik, som gennem Toldforanstaltninger sørger for, at Arbejde i videst mulig Udstrækning kan blive indenfor Landets Grænser, saa kan man meget hurtigt træffe sin Bestemmelse.

Vi vil derfor ikke kunne medvirke til Gennemførelsen af et Lovforslag som det her forelagte, et Lovforslag, om hvilket vi kan sige, at Statsministeren ved Forelæggelsen deraf har gjort Situationen i Landet endnu vanskeligere og endnu daarligere. Men vi erklærer os naturligvis villige til at drøfte og forhandle med Regeringen, om man ud af denne vanskelige Situation kan finde andre Veje, saa at der først og fremmest kan skabes Klarhed over den politiske Magts Midler overfor Krisen og over, hvad der vil blive gennemført. Skabes denne Klarhed, er det i hvert Fald ogsaa muligt, at der skabes et nyt Grundlag for Mægling. Vi vilde anse dette for at være heldigt og lykkeligt. Vi afviser ej heller, hvis saadan Mægling ikke skulde kunne lykkes, at gaa andre Veje, som ikke skaber Præcedens, men som kun vælges for den nuværende Situation. Vi afviser ikke at forhandle herom og drøfte det med Regeringen. Men det kan efter vor Opfattelse lidet nytte, at Regeringen kun angriber Arbejdsgiverne, kun kommer med et Lovforslag, som i Virkeligheden alene opfylder, hvad *Fagforeningerne* har krævet.

Regeringen maa i den nuværende Situation vise sit Ansigt — hvis, maa jeg have Lov at sige, den overhovedet mere har et Ansigt, politisk. Regeringen maa give Besked om sin Politik, sin Pengepolitik, saaledes at Parterne kan se, hvorledes de er stillet i den kommende Tid. Naar dette er sket, ja, da vil der utvivlsomt ogsaa være Mulighed for ved Samvirken mellem Kræfter indenfor Rigsdagen og ved Forhandling med Faktorer udenfor denne at naa frem til et Resultat, som skulde skabe Grundlag for Arbejde, Fremdrift og Opdrift i det danske Samfund.

Niels Frederiksen: Det foreliggende Forslag er Udtryk for den høje Regerings Bedømmelse af den alvorlige Situation,